

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 201**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Ydäraste!

Jag hade just slutat antiKrist exponen och medräde hvad jag nu skulle ta till af all tråkighet jag har öfver mig, då ditt bref kom. Så tänker jag det andra, det är en mängd Koittbref och en Ros biografi öfver mig hjälpf etc. etc. som är såndligt tråkigt och skrif- var till dig. Tänk att det är roligt alltfjänt - Jag vet ingenting, som här vara dig så anmärkande, som att få bref från mig kvarannan dag. Det är underbart.

Jag svarar på det nästa först; jag fick brefkort från fru Carlson, men det var ingenting att svara på. Jag tror det Rose nästa Kvällen sedan jag skilte från dig - Jag kan nog förstå att du ej räddar så mycket på professorn, han var som en maskin. Men du, som har min största beundran ~~och~~ alla nyheter dig. Han var ett geni, eller är väl. Han räddar dig ej, han var öfverhopad af göromål, men du snabbhet han med han satte sig in i din karakter, och du djärphet han utvecklad, så som närhan natten, då han gaf sömnpulver, den var utmärkt. Jag tänker mig, att både Sandelin och jag voro kläpnare bredvid henne. Tänk dig huru om han hade varit med dig från början som jag, då hade han alltså näst alla medet mycket bättre uppe på dig än jag gjorde. Tack för hel- ningarna från dessa göteborgsvänner, men var så snäll och måla inte ut mig för stort, ty dels tror ingen på dig, och dels så minnas de ju tänka att det just ej var så underligt, att jag, ej ville låta dig dö, utan ville ha dig ordentligt opererad, när det skulle ske. Du var alltid hjälpsam, utmärkt, då något var afjörat, men du tålde ej uppsat. Ja, om någon tid Rose min vi väl att säga, att det var högst intressant det hela. Sedan jag kom hem har jag läst om en spiritist bok om reinkarnationen. Den är skriven af major Busch, men det är nog endast bearbetning af en utländsk spiritist, som heter Oscar Cardec. Jag vill nämna den till dig, men du skall ej läsa första huvudsafdelningen om anderyn- bavelser, som är renaste vanvett, utan den andra med deras förut reinkarnationen ~~genom~~ världens ordning. Det är enkelt och klart och lätt- läst och går bra ihop. Jag får säga, att jag tycker det är den bästa världens förklarung jag läst. Mot slutet är den dens, där den avslutar med andernas arbete i himmeln, men den är bra, där den avslutar med denna världens.

Handwritten text at the top of the page, partially obscured and written in a cursive script.

Derom om Aesthetik - Jag skall säga, att jag börjar allt på att bli glad
att utlämnat, jag vill bragärna ha det bakom ryggen, jag vet icke så
säkert, som vårt hemgjorda sylt och du vet hur jag älskar ättra
förhållanden. Jag vill vara ngt. tryggt och bekant, som ej kan bläsa ned
af ett häftigt opinionsomslag. Jag skulle ej ha något emot ett par ordnar
och plats i en akademi. Jag är ytterst Räckbargerlig.

Om till julen skall jag vara glad om jag slipper utan orätt. Det är mitt
sinn, som det går igenom på, men tyvärr blir väl och fördumhet
all smörjan läst. Nej året efter en bok, så borde man aldrig skriva
en rad, man kan det näst ej. Efter vänta bok skall vi fara ut och hvila.
Är du ej glad, så du ser allt småkrafts, som kommit i år, att du sitter
nere med en stor bok. Då är man liksom orörlig, höjd öfver

Då de afund och klåder, det är den största situation man kan ha -
Det är därför jag ej gerner mig mer för att sända dig Gösta Berling
berättelse.

Det är ej underligt, att du ej kan draga tankarna från Sophiahemmet.
det höll jag på med en hel vecka, men så småningom går det weg. Möbler
na voro min resurs, så jag är rikligt glad, att jag kan bereda dig det
stora nöjet att gå till Wenslaus. (Det är sant, märker du ej att jag ej ber
om ursäkt för besväret, inuvarat inu tycker jag att det är en rättning du
bereder.) Jag är mycket bekymrad för din mamas present. Vill du ej be
hennes låta bli, för jag blir så himla arg om jag får ngt jag ej vill ha, så
jag vill hellre ej ha ngt. Det är sant, det är en riktig pinsa, och så ska man
skrifva och tacka, och jag har ingenting gjort för hennes skull utan bara
för min egen. Bed henne du låta bli!

Jag tycker det är märkligt att du en gång skulle upptäcka vilolunden in
mig. Jag skall säga att jag blef rädd som barn, då jag först upptäckte en
välslankhet inom mig, som jag ej kunde rhyra. Jag har alltid varit nå
mått om min värdighet och ett oansat uppförande. Jag sade då till mig själv
att jag ville jämt vara förnätig och undvika nimmerhörelser och ansas skulle
det gå på tack för mig. Jag har också endast med en brist ut i full kraft ett
par gånger och det har varit till stor nytta, det bästa jag gjort i lifvet. Ur
detta kommer det mig nog att minna hjältar och hjälteinnor rätt om det är föra
upp och besvärliga handlinningar. Deras vunnitviss är aldrig större än
det som hon har mig själv. Jag kunde allt igen den gamla historien
när det vrot löst på Sophiahemmet, men så tänkte jag att nu kunde det
kanske göra nytta. Jag kunde nog ha gett Salin en öfif på morgonen
om han ej opererat. Jag har också tänkt besöka att gå efter Westermarck i sin fall.

Vertical handwritten text on the left margin, possibly a name or address.